

Гаврилюк Н.

2 курс, факультет соціології і права,

НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Мігалуш А.О., старший викладач

кафедри соціології ФСП НТУУ «КПІ»

Релігійні конфлікти: нетерпимість та тероризм

Відповідно до Конституції України «Кожна людина має право на свободу світогляду та віросповідання». Це означає, що громадяни нашої держави можуть буди абсолютно вільними у свої релігійних поглядах. Питання вірування досить гостро стояло протягом усього розвитку людства. Це пов'язано з тим, що кількість релігій досить велика. Проблема в даному випадку полягає в тому, що не завжди прихильники різних конфесій можуть примиритися один з одним.

Досить часто саме на основі різних поглядів на явища через призму вірування виникають конфлікти. В деяких випадках вони переростають у серйозну проблематику, вирішення якої потребує докладання великих зусиль як з боку кожного свідомого громадянина, так і держави в цілому. Особливо гостро таке питання постає у такому явищі як тероризм. На превеликий жаль, за останні десятиліття світ неодноразово стикнувся з такою проблемою.

Тероризм (від лат. terror — «жах») — суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших зазіхань на життя чи здоров'я ні в чому не повинних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей[2].

Таке трактування даного поняття дає зрозуміти, що екстремісти переслідують певну мету. Як свідчить світовий досвід, зазвичай такі конфлікти виникають на підґрунті релігійної несумісності. Різні конфесії не просто не визнають одна одну, але й мають досить ворожі настрої. Найгірше те, що такий факт стає причиною загибелі людей.

Досить важливо дослідити причини тероризму, спираючись на релігійні основи. Перш за все, конфронтація поглядів – це історичне явище. Люди з покоління в покоління передають разом із світоглядом своїм нащадкам вороже ставлення до осіб, які мають інше віросповідання. Окрім того, в багатьох країнах це підтримується на державному рівні, що стає основою для більш глибокого засвоєння такої інформації і формування життєвих принципів.

Крім того, варто зазначити, що насилля такого типу не має ніяких стримуючих факторів. Якщо злочини в сфері політики і суспільства мають певне юридичне закріплення, то конфлікти на фоні віросповідання не мають такого регулятора.

Світове товариство протягом багатьох століть намагається вирішити проблему тероризму. Проте, досить важко для кожної окремої країни самотійно повноцінно дослідити явище, що має світовий масштаб. Саме тому, для того, щоб уникнути дилеми у питанні релігійного насилля необхідно об'єднувати зусилля кожної нації. Це стане першим кроком на шляху до вирішення такої проблематики глобального характеру.

Окрім того, варто вдосконалювати внутрішні системи. В даному випадку мова йде про культурну свідомість. Кожна держава має виховувати своїх громадян за принципом рівності не лише її громадян, але і народів світу. Сьогодні така практика використовується у державах з демократичним устроєм, оскільки така система організації встановлює рівність конфесій і їх свободу. Це дозволяє кожному вірянину повноцінно розвиватися та формувати свої життєві позиції під егідою гуманності.

Окрім того, важливе значення необхідно приділити правовому забезпеченню таких питань. Це пов'язано з тим, що кожен з нас живе у державі, і саме від того, на яких принципах ґрунтується її функціонування, залежить загальний рівень ставлення до ворожнечі на фоні релігійного підґрунтя.

За оцінкою експертів розвинених країн світу законодавство України про релігію в цілому є демократичним і відповідає міжнародним стандартам. Останніми роками воно значною мірою сприяло своєрідному ренесансу релігійного життя в Україні, а отже, і практичній реалізації права на свободу віросповідання [3, с. 274].

Кожна держава має закріпити такі положення у своїх нормативно – правових актах. Це сприятиме поліпшенню не лише внутрішнього співіснування людей, але й загального стану відносин на міжнародному рівні. Окрім того, потрібно проводити заходи, які б допомагали ворогуючим конфесіям зрозуміти один одного. Для початку необхідно уникати питання віросповідання, а використовувати певні загальні теми. Це допоможе людям знайти спільну мову і в кінцевому результаті – дасть поштовх на примирення.

Тероризм на релігійному ґрунті – явище, поширене в наші дні. Дуже важливо детально дослідити цю проблему для того, щоб знайти шляхи її подолання. При цьому, займатись таким питанням повинні не окремі люди, а усе суспільство в цілому. Лише тоді можна буде знайти компроміс і уникнути насилля, що наразі ґрунтується на вірі.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. – Київ: Паливода, 2011 - с. 11.
2. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» 638-IV від 20 березня 2003 року//<http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/638-15>
3. Карпачова Н.І. Стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні: Перша щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини / Н.І. Карпачова. – Видання друге. – Харків: Консум, 2001. – 464 с.